

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 19.02.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић.**
- **Опт. Илија Јуришић са браниоцима адв. Ђорђе Дозетом и Протић Стеваном.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведоке.

Добар дан. Илић Радојица?

СВЕДОК ОШТ. РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесам ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данило Симић, то сте ви. Значи само два присутна су сведока од позваних пет. Добро. Ви долазите из Бијељине па ћете сачекати а вас ћу замолити да пређете у просторију за сведоке. Бићете после позвани.

Нису приступили сведоци Мркољић Ратко, по извештају одељења судске полиције Бијељина налази се у Црној Гори, а што је и потврђено у телефонским разговорима са оцем именованог.

Није приступио сведок Симић Бранко позив је уредно примио.

Није приступио ни сведок Цувај Златан, из службене белешке Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима КВ.Су.Стр.број 11/09 од 19.02.2009. године, утврђено је да је сведок изјавио да му позив за главни претрес заказан за 19.02.2009. године није уручен, као и да је добио позив од суда у Тузли да се јави 10.02.2009. године у исти суд, али да је спречен јер се налази у Сарајеву ради лекарске контроле своје супруге, претпоставља да је реч о уручењу позива нашег суда, такође је навео да се највероватније неће одазвати позиву нашег суда из здравствених разлога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок оштећени Илић Радојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Илићу добар дан. Најпре ћу узети ваше личне податке. Реците ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим вас само ако може гласније или мало да се појача пошто је у мене опне, слушни живци пупуцали па ја мало слабије чујем, према томе ако се може појачати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Илић Радојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: 1960.- 23.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Максима и мајке Маре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: По занимању сам КВ бравар, ВКВ бравар, тренутно радим у Бијељини као инкасант Паркинг службе, предузеће за запошљавање инвалида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште где вам је?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јања, Бијељина општина, Јања насеље, Мјесна заједница Јања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Илију Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног

исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. И ово друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не добро је.

Сведок оштећени упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране истражног судије 15. маја 2007. године, да ли остајете у свему код овога исказа?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Остајем и уз проширену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте још били саслушани?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим нисам вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде били саслушани?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Пре тога у Центру у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, господине Илићу ви знате зашто сте позвани, интересује нас овај тзв.случај «Тузланска колона», где сте се налазили маја `92. године па нам испричајте од почетка како и шта се све то догодило?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Овако ја сам се одазвао у касарну на позив, значи на позив за мобилизацију, односно за допуњавање Тузланског корпуса из резервног састава. Ја мислим да је то било 01. и 03. маја, не знам тачно тај датум и био сам у касарни као механичар или одржавање техничко материјалних средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте све време од маја месеца у Тузли, у касарни «Хусинска буна»?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Цјело време сам био у касарни, значи нисам напуштао касарну ни једног дана до 15. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је било маја месеца у касарни, да ли сте имали неких интервенција, да ли је било нешто необично у односу на претходни рецимо период, на претходне месеце?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: С обзиром да ја долазим из средине где је вишенационална средина, мислим да и живио сам у систему гдје

је комунизам био, та партија је била на власти гдје сам мислио да тај живот не може угрозити нико заједништво у том моменту, међутим кад сам дошао у ту касарну на одзив за мобилизацију, тих дана приметио сам да једноставно нема људи муслиманске вероисповести или како другачије кажу нема хрватскога народа, из којих разлога то они знаду јел су напустили или нису ту били, тако да нешто је почело у мени да прорађује нешто више што вероватно је после се испоставило да је то то у питању, да ће се десити оно што се десило 15. маја. Једноставно наше активности су биле одржавање у касарни оно што се у редовној процедури одвијало одржавање возила или техничко материјалних средстава разумијете. Знам да је вријеме дошло, ко је донио закон и како је донио закон да војници редовно који су на одслужењу из Србије и Југославије се до 19. маја врате у Србију, да се из Србије врате у Босну и да је то било тумбарање и што кажу којекаквих премештања, међутим тих дана од 10. до 15. заиста су почела невиђена провоцирања око саме касарне, са брда Козловца, око болнице, хоћу рећи изнад касарне, из болнице Градина, јер су долазили нон стоп провоцирања нека, нека пуцњава, једне вечери је експлодирало постављена мина на овоме контејнеру која се налазила зграда значи крај саме касарне, то је зграда била вјероватно војних лица, значи ту вече је да ли 13. или 14. је дошло до тог инцидента гдје је опет се слутило све да оно што је требало да изађе нормално, није могло да изађе и тако да не знам шта да кажем, кад сам потрешен свим овим што се десило, тиме и што сам преживео и доживео и видео својим очима самог тог 15. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто дешавало 14. маја?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто 14. маја дешавало, да ли је војска била у комплетном саставу у касарни или није?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Војска да ли је била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У комплетном саставу у касарни или је неки део јединице напуштао касарну?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да вам кажем 13. или 14. одлазила су, колона је ја мислим испраћена за Угљевик и за Бијељину, та редовна војска, знам да је дошло момака, знам за два момка када су дошла из Србије из мог баш родног села, дјеца кад су била дошла да дослуже војни рок, међутим нису успјели, један је убијен, други је инвалид, тако да дешавања су била заиста бурна. С тим прије што се видјело и примјетило да око брда тог Козловца, већ су се укопавале и постављене су те, постављене те како да их зовем ровови одакле се провоцирало, кажем од 10. до 15. маја јер заиста нисмо ничим ни могли

да провоцирамо или иритирамо било кога у граду и такво је наређење и било и нисмо, заиста није нити је провоцирано нити је могао ко да провоцира, нити је смио да провоцира, а били смо провоцирани и навече једноставно ноћ ниједна није била ноћ која си могао да кажеш да можеш мирно да спаваш, јер сваког трена си очекивао нешто или да добијемо да идемо да напуштамо или било је значи углавном провоцирања, пуцњава у том смислу да није вријеме било нормално, апсолутно подношљиво тих дана од 10. до 15. маја. Војска ко војска била је редовно, били су претежно резервисти и оно мало што је војника дошло за дослужење војног рока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете претежно резервисти, све ово време или у том последњем том периоду од 10. до 15. маја?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су резервисти били само у овом периоду од 10. до 15. маја, кажете претежно су били резервисти?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па да вам кажем ми кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било активне војске?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ми кад смо дошли за допуну тог Тузланског корпуса, ипак су били редовни војници, од тог 10. до 15. кад су почела та узбуркавања око Босанског Брода, већ у Хрватској то врело, тад је почело да напуштају, значи Муслимани и Хрвати су почели да напуштају касарну и војску и једноставно наредба је била да се допуњаје јединица, ко је се одазвао, ја сам се морао одазвати по закону и у којем је писало у том позиву одговараш по том и том закону, нормално да сам се морао одазвати и што би се и дан данас одазвао било којој мобилизацији која је по закону и легална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте били информисани да до 19. маја `92. године, војска мора да напусти територију Тузле, Босне и Херцеговине, реците да ли се уопште тих дана знало који ће то дан бити кад војска треба да напусти касарну? Да ли сте знали нешто о преговорима команде са властима Тузле, да ли сте били.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Знам да је преговор био, да се говорило да је преговор вођен у самој касарни 13, 14, 15. било је приче да 15. маја морамо да напустимо објекте касарне, да се оставља ТО Тузли и једноставно било је приче да се воде преговори, да заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако су се преговори водили 13, 14, 15., када сте ви били обавештени да баш 15. морате да напустите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то вас питам.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: 15. пре подне смо били обавештени да колона треба да крене од 13 до 14 часова. Да напустим касарну, да се формира колона и да се крене са изласком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли вам је познато за неку јединицу из Пирота која је била у кругу касарне?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато за неку јединицу која је била из Пирота, која је била у кругу касарне, шта је било са том јединицом?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Чуо сам за јединицу, али заиста не знам, заиста не знам, чуо сам да су били, да је била јединица из Пирота али не знам заиста ште је се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате каква је то била јединица?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не знам, не знам, знам да је једна јединица испраћена до Бијељине, да су прошли без икаквих непријатности, то знам да је једна јединица, дио војске отишла за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И причајте шта се догодило, шта се догодило тог 15. маја?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Овако ја сам, ми смо добили обавештење да колона треба да изађе, значи рекао сам од 13 до 14, да се формира, пошто је то била већа рецимо број људи од 800 до 1000 људи је било у касарни, тако да сам ја био негдје у трећем, четвртом возилу при првом поласку негдје око око 13,30, међутим кад смо дошли на саму раскрсницу у Скојевској у Тузли, изашла су два момка, два униформисана лица са подигнутим пушкомитраљезима гдје су испред нас биле «праге» двије или три, не могу да кажем значи возила војна двије «праге» и гдје су наредили да се оне у том дјелу раскрснице врате и направе круг и да се врате у касарну. Сви смо били у чуду, колона је стала зашто нас враћају, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте били у тој колони?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Био сам треће или четврто возило, сад не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је отприлике било возила?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па испред мене је било 4 возила вјероватно, значи два транспортера, те двије «праге» и још можда возило или два, сад заиста време је 17 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама рекао да кренете?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама рекао да кренете?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па био је капетан Јовић безбедњак, били су ови људи који су са нама били ту Новаковић Славко који је директно ја мислим да је од Дубајића добио информацију, то да колона крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми сада ако се воде преговори, ако су још у току преговори, зашто ви крећете?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Е па ја би питао зашто, кога, кога да питам зашто крећемо, неко је значи кренуо испред нас. Неко ко је добио наређење да крене, кренуо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Од кога је добио, ја заиста, ја као ја нисам добио, али смо морали значи дато је некоме је дато, неко је био вођа испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У том моменту значи та два шофера са тим «прагама» заиста нису могли лако да изманевришу на тој раскрсници, видио сам како прва или друга «прага» закаче једнога «југу», црвени «југо», да ли је «застава», «југо» није битно да је и њу у том маневру купи јер није могао пошто је возило заиста велико и да удара још у једно липић, липо дрво не знам шта је да ли је липа, није битно, мала танка и да и то помота и да смо право почели да се враћамо полако. Ту је исто настао хаос у самом окретању раскрснице. Ја сам приметио та два момка, значи два униформисана лица, у маскирном са «53-кама», пушкомитраљезима шта већ није битно и са стране на десној страни су били постављене вреће са људима који су лежали иза тих врећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је претходних дана било тих врећа?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ништа ја не могу, ја нисам, ми нисмо улазили у град. Нисмо смели, нисмо имали такво наређење, да ли је неко од извиђача излазио то не могу рећи. Да ли је терен, ноћу јесмо обилазили око касарне значи обилазили смо мало патролирали, око касарне, унутра касарне јер заиста провоцирања су била и онда кад се и обилазио, обилазило се тако да заиста сваког момента си чекао да те неко једноставно убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ви се враћате?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Враћамо се у касарну. У касарни је тад почео општи метеж, почела је пуцњава значи са околних брда, са болнице, око болнице Градине, сад да ли је са Градине, да ли је испред или иза болнице, значи у том дјелу око касарне, значи иза леђа горе са Градине и са Козловца са брда су почела провоцирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Пуцање на саму касарну, по касарни, јер заиста ја сам једног момента морао да легнем и под камион од рикошета, лежао сам једно 15 минута под камионом па су изивукли онда, склонили се иза зграде, за оне хангаре како је већ у војсци зову и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је војска одговарала на те пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тврдим морално и са одговорношћу да нико није могао нити смио, имао такво наређење да нико није одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам вас зато што је било сведока који су рекли да је и војска пуцала?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја тврдим оно у домену мог погледа да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: А да ли је касарна није 100 квадрата, а ако је неко већ био угрожен нормално да ће се бранити. Ако је већ пуцао неко, а у оном мом дјелу гдје сам ја био, заиста није било тога. То је то што се тиче враћања у касарну, значи метеж је настао, општи је метеж, чекали су се поновни разговори, зашто шта је било како је било, да би се дошло до тога фамозног договора да се крене око 19 часова или прије, 18, није битно, да се крене и изађе. Ја знам да смо ми тражили маршруту да изађемо према Озрену, Добоју, и да нам нису дали, нудили су нам у разговору који смо после ми добили, и који сам ја сазнао после и после лечења, да су нам нудили излаз према Ши селу или како се зове горе већ онај Ободница село, међутим тих дана неко је приметио да су горе отишла два аутобуса као тих зелених беретки и да ми нисмо пристали, уствари преговарачи нису пристали, ТО Тузла или тај већ како се зове њихов Кризни штаб, није дозволио нам те правце, него сам ја једноставно по њиховом ултиматуму одатле правац Угљевик-Бијељина, гдје су на крају и испоштовали, гдје се и кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало, јесте ви то имали прилике да видите команданта Дубајића, је ли био ту у то време?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја га нисам видио цјели дан у том 15. маја, него сам од рецимо Новаковић Славка који је са мном био у камиону, који је са мном страдао за тај разговор који је вођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога ви знате да је тражена маршрута да се иде према Озрену и да је то одбијено?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Зато што нам је речено, Славко ми је рекао и овај капетан Владо Тодоровић, су рекли да само смо добили

тај смјер Угљевик – Бијељина, да се није, па ови су нам били, ми смо тражили зато што је гро људи било са тога, са те регије, Градачца, Сребреника, Добоја, рецимо који су се одазвали тој мобилазацији, и логично је било и тражили су да идем свом селу, да идем за Потпећ, да идем у Сребреник, ако ме већ неће нико напасти, ако нећу stradати, ко је помислио да ћу stradати, тражио сам да идем у оном правцу где је ме и следује кући да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се даље дешава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Значи колона кад је кренула, али и ово сам заборавио рећи, већ у првом излазу из касарне, значи око пола 2 је почело провоцирање становништва на самом излазу, провоцирање са дизањем два прста, тако да, бацањем и каменица и којекаквим погрдним цигани, српска бандо, четничка бандо, то мислим прозори су једноставно, чује се није то, чуло се ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране цивила?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Цивила, то је крај пута, мелтене да се скочи, колона је ходала споро, није могла колона ићи брзо. Значи једноставно да је и тад је се слутило да неће бити добро. Други дио колоне значи кажем кад је донето наређење да кренемо, кренули смо, нисам био тад у истом возилу, променио сам возило, ушао саму «стопедесетку» са Новаковић Славком и Максимовићем Мићом као шофером. Били смо негдје 12 до 15-то возило и то заиста да ли је битно или није, возило «стопедесетка» значи возило теретно возило, од самог излаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је камион имао цераду?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Церада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била покривена?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Покривена техничко материјална средства без људства, без ичега у њему, нас тројица смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било ту утоварено?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па шта да вам кажем, ја знам да је било два стуба чини ми се расвете, чини ми се бандера, да ли је било хране, брашно, уље, шећер и шта ја знам, углавном није било нешто што би могло да угрози и грађане Тузле, а и нас саме, ми смо имали наоружање, лично наоружање је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са оружјем које се налазило по овим магацинима, да ли се и то товарило?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја заиста не знам шта је било, ја мислим да је претежно више остало и да ли је остало, остало ако је

остало ТО-у Тузла, они који су дошли после нас. Значи техничко материјална средства су товарена и лично наоружање уз нас је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на Козловцу је ли било више магацина у којима се држало оружје?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам ја био на том терену, нисам обилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам, не сећам се ја, ја нисам био ту на том терену Козловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате за оружје Територијалне одбране да је било тамо?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не, не, па знам да су ти магацини били, да је оружје било, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте знали тачно који је магацин Територијалне одбране?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам, зато што ја нисам био на том делу, ја сам био у касарни значи причам оно у касарни, на терену нисам излазио ван касарне. Ко ме је остало, шта је остало, то не знам. И ово сам вам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Заборавио сам вам рећи за ово. У пола 2 кад смо кренули, мој претпостављени био је да ли поручник је Милошевић име му не знам, у 12 сати је обукао цивилно одјело, тексас јакну, тексас панталоне, кренуо је из касарне на аутобуску станицу за Бијељину и кад смо кренули, на аутобуску у Тузли да крене за Београд, кад смо кренули примјетили смо његово тјело преко пута Техничког прегледа да је убијено, лежи на десној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неком пријављено кад сте се вратили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пријављено некоме кад сте се вратили у касарну?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ко ће коме пријавити кад је то госпођо драга хаос живи, значи провоцирају, пуцају, једноставно не знаш шта да радиш. Хаос је био и једноставно не знаш код шта да радиш, не можеш да кренеш ни кући ни назад ни да пуцаш, у кога да пуцаш кад је унутра људство и где не видиш горе, са брда, а пуцају са брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако кажете да је био хаос, да су била провоцирања, ко вам онда каже и гарантује да ће колона мирно да напусти?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја сам чуо, значи чуо сам опет од Селима Бешлагића које је био, преговори и људи који су били са њим на преговарачком челу ко је био, да ли је био Делимустафић, да ли је био Мехмед Бајрић, да ли је био Енвер Жилић, да ли је био Илија Јуришић, то ме апсолутно не интересује, ја знам да се десио масакр, да је убијено од 100 до 200 људи, има материјални доказ 95 људи овде који су евидентирани и који имају свој предмет, који ћу вам доставити касније. Имам инвалида који имају овде евиденцију и под којим бројем се воде и у МУП-у Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И наставите сада, значи формирана је колона, како је формирана колона, да ли је само при једном излазу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Овако да вам кажем ,у касарни су приче кружиле да је договор постигнут да се крене у 19 часова пут Угљевика, Бијељина, поштујући сав тај договор ми смо тако и поступали, оно што смо узели, узели смо значи своје лично наоружање, камионе, возила, ко је како био, кажем вам да ли смо били 15-то или 12-то возило, ја са 17 година заиста не сећам се и дјете ми је већ тад имало двије, три године, сад је завршило факултет, вријеме је прошло да га заиста мало се сјећам, али оно што ме памет служи кажем вам да ли је 12-то, 15-то, до 20-тог возила почела је пуцњава на самом излазу, да ил је први дио колоне, да ли је колико возила изишло и колико је изишло безбедно тачно не знам, али знам да кад смо дошли до техничког прегледа, прије можда на једно 20-так метара, да је Славко Новаковић који је био само погођен у главу, да му је из главе одавде ишло нешто бјело, да је дјеце испред нас било на улици лежало у локвама крви, јер сам и сам покушао преко Новаковић Славка да изађем и да помогнем једном момку који је лежао, чим сам се доватио врата, погођен сам у стомак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само кад је то запуцало, како је то деловало, да ли је то била пуцњава појединачна, рафална, опишите нам ту пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не госпођо, то је заиста био хаос, хаотично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви чујете, шта ви чујете у том моменту?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ма чујеш једну грмљавину, пуцњаву, један заиста, ја нисам, не знам како да објасним то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте ви одмах чули да је била грмљавина са свих страна?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да, пуцњава са свих страна, не знаш одакле туку, са зграда, иза зграда, из подрума, са болнице, не можеш

једноставно тукли су одакле су стигли. Најжалосније је што су ставили на ону болницу црвени крст, знак црвеног крста, с тога су нас и тукли. Значи и онај задњи дио колоне који је остао до касарне, је убијено, побијено, који је био на домету болнице. Значи иза зграда и са станова, из подрума, заклона, не знам одакле нису. Само питам се ако то све тако није припремљено било, одакле те камере толике и толики видео записи и одакле толико побијених људи, да ми неко каже да смо ми могли да пуцамо из колоне која је у покрету, тај нека ми, тај је вјероватно неки феномен који ће ми доказати да смо ми пуцали и узвраћали ватру или да смо је отварали ватру. Једноставно покушај да спасем оног војника малог Цвјетковић Данила, који је из мог села, који је убијен и остао је ту, ја сам добио на врата, следећи кад сам се успио вратити преко Славка Новаковића добио сам у руку, лијеву руку гдје ми је остала парализа. Следећи је био у десни овде рамени појас, драга госпођо ја сам камиона видио да горе на раскршћу и испред тамо према Ши селу, ако је неко одавде из тог дјела Тузле, он зна који је тај правац. То су људи које је погодио метак, који су у том несвесном стању, камиони су лутали лево десно па су кренули па су запаљени, изгорели. На том путу докле сам ја био при свјести, биле су ископане рупе за противтенковске мине које су постављене. Значи у свему томе мом што сам ја видио и тврдим да је то организовано, припремљено, да се направи то што се направило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Илија Јуришић каже да је он добио обавештење да војска пуца, да војска пуца по грађанима, по објектима и након трећег, четвртог обавештења, он је издао, односно пренео наредбу Мехе Бајрића «на ватру одговорите ватром»?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па ето то је вероватно та моја ријеч феномен, које је из ауто возила «педесетке», камиона зна свако ко је у војсци и служио шта је «стопедесетка» или било возило или транспортер, ма ниједно возило од тих који су били у колони, није било, то је била можда и тајна, није било спремно, није било у исправном стању, поштована госпођо судија, те двије «праге» оне да су биле исправне, па ја не знам, ја да сам био на челу те је био узвратио ватром, ја, али нису могле биле су неисправне. И ко је могао, и ако ико да опали метак, значи требало је да изађе да искочи, а није имао шансе, нису му дали прилику ни да изађе из возила, а камоли да пуца, уз сво уважавање господина Илије, мени је драго да му саопштим да је и против господина Прцића Фадила, његовога, дигнута оптужница у Тужилаштву Босне и Херцеговине 12. сада прошлог месеца, да није сам и да ће их бити још. Надам се да ће бити још, такав масакр направити а да нико не одговара. Ја се сјећам те дјеце коју смо камионима газили по мртвим тјелима. Не

можеш помоћи, не можеш и да хоћеш изађеш, кажем вам кренуо сам преко Славка да кренем, успео сам се вратити погође у стомак само ме је облило нешто топло и вратио сам се на оно гдје сам и онда само почео да добијем један по један метак. Камион нам је стао негдје горе око Славиновића, срећа значи шофер није погођен, човјек је вршитао, кукао, једноставно није га, и он после има сад трауме има те послератне, лечи се по психијатрима у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Мићо Максимовић. Возило нам је стало ту, мотор од возила је да ли је погођен, камион је стао, није могао даље да иде, ја ни сам даље не знам гдје сам, пробудио сам се у Бијељини на хирургији, видим свјетла, видим на себи неку опрему, углавном био сам у шок соби, одатле за Београд, из Београда, Сокобањска из Скобањске Ковиљача и назад, три године и нешто по лечењу, патње психичке имам, значи само могу рећи да је припремљено и припремљено и ништа друго. Нису нам дали у 2 сата да изађемо, нису били спремни да ураде оно што су урадили. Ништа тој количи није сметало кад је кренула у 2 сата да изађе. Не знам зашто је враћена и да ми каже ако је враћена, ако је он био у тим преговорима, волио би да га чујем зашто су нас вратили. И од кога је чуо да ми пуцамо, ко му је тај био претпостављен, поређен, како да кажем на терену од кога је добио информацију да ми пуцамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, ви сте говорили код истражног судије када се формирала колона и на питање да ли је било цивилних возила, ви сте спомињали неки црвени ауто?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Црвени «ауди» јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам шта је то било.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: То је било значи да ли је био знак за одвајање колоне у којој је био касније се испоставило да је био и командант Миле Дубајић и да ли још неко из тог њиховог преговарачког тима гдје се колона одвојила, тај дио колоне је одвојен, пушетено безбједно, а остало је измасакрирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком моменту сте ви видели тај црвени ауто?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У том дјелу значи испред нашег возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Испред и унутра касарне је био, био је у касарни, значи био је у касарни, па је ушао у ту колону, унутра касарне је и ушао у тај дио, значи ајде сад и да ли 15, 20 опет кажем не могу се сјетити нити било ко у том моменту да каже да је могао да броји

возила ко је па да види црвеног «кадета», био је значи одвојен, пуцњава је почела можда и прије и вјероватно прије, али тад је настала та права, прави масакр и право убијање. Да ли је био знак да се у том првом дјелу људи које није требало, по којима није требало да се пуца или шта друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте такође код истражног судије говорили о пуцњави, али мало на другачији начин, прво сте рекли да је било појединачне пуцњаве, а онда је почела општа пуцњава, почела је општа пуцњава, а сад кажете да сте одједном чули, па чисто да вас подсетим, једном кажете да сте одједном чули да је запуцало са свих страна.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па госпођо појединачно кад кажем појединачне, не могу ја сада да вама кажем да је то припремљено крени у 19,21, неко је вероватно испалио метак можда и прије два, пет минута, неко ко није значи није обавештен кад треба, значи неко је се преварио па је раније почео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете неко, на кога мислите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па од ових «зелених беретки», ТО Тузле, на нас ако мислимо на исто, на ту пуцњаву која је извршена, значи није нико рекао у секунду, минуто тад ватру отварати, наређење је било у тај дио, тај дио ако је тај црвени «кадет» био знак да тај дио одређени пусти, а остало нека изгори и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били рањени кажете у пределу стомака?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Лијеве подлактице са оштетом живаца крвних судова и овде прелом са десне кости овде која је остала значи са тежим инвалидитетом јер не мерем ја дићи као ову рецимо овако, она остаје овако доле ниже. Инвалид четврте категорије са 80 инвалидности трајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте пребачени после у болницу, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пребачени у болницу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: 15. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Пошто је шофер успио да изађемо на ту зону гдје су већ били, гдје су нас прихватили да ли Срби, ко је био не знам ја ко ме је провукао, знам да је Драго Илић рођак ми да ме је довукао до Бијељине болнице, до у Бијељину у болницу. Тако после сам сазнао да је он био тај који ме је довукао. Значи ја не знам, знам да сам се пробудио у Бијељини, крај мене је био мајор Мандић, тад командант интендантског батаљона, родом из Борова, тешко рањен био и он са

мном ту лежао, после знам да је био овде у команди стана Београда, и да је сада пензионисани мајор Томислав Мандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте говорили да су вођени били преговори, али да сте већ 14. маја знали да ћете 15. маја напустити касарну, односно да ће војска напустити касарну?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па ја вам кажем да је од 13. то тај преговор вођен и да је се 15. наслућивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, али то су преговори, али ви сте баш изричито рекли, ја сам 14. навече, само мало да пронађем, овако сте рекли да сте 14. тачно знали, на питање истражног судије јесте ли ви већ 14. знали да ћете сутрадан да напустите касарну, ви кежете јесмо знали смо, ко вам је то рекао, рекао нам је претпостављени командант Владо Тодоровић.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тодоровић јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете зашто вас питам, ако се воде преговори, ви имате рок до 19. да напустите касарну, воде се преговори значи по томе ако се још увек воде преговори немогуће да се знало за 15. зато вас питам откуд вама то сазнање већ 14. да ће 15. маја војска напустити касарну?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па да вам кажем, увјек се одређивало да не буде баш 19. да не буде задњи дан, нормално задњи дан, и откуд па значи ја сам добио такву, ми смо добили ту информацију од оног ко је био, ко је добио од некога другог претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант касарне Дубајић, који је овде такође саслушан у својству сведока, он је рекао да су се водили преговори, он ни тог 15. маја није знао да ће 15. маја напустити?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па драга госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да вам предочим.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја само заиста не знам, нисам на тим разговорима ја био, него значи не само мени, свим оним војскама унутра значи који су били тако је долазиле су информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вам предочавам, јер Дубајић је тек негде у поподневним сатима када су вођени преговори одлучио, односно одлучили су да се касарна напусти тада у то време 15.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ајде да занемаримо и то, ајде нека и буде 19. па и 19. би урадили шта су урадили 15. исто би урадили, ајде да занемаримо да није, ето да није 15. се знало да ћемо изаћи, да се 14. није знало да се воде преговори, да се 15. треба изаћи. Са нама се ништа боље не би десило драга госпођо, само можда би нас још више било доле а не

би овде, на жалост овог овде, ако је ту Илија Јуришић иза мене, нас гариба, инвалида које су направили они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли знате који је то одред «Окресаница»?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Одред «Окресаница» то знам, знам да је то одред који је припадао мислим Смолућа, Потпећ, Тиња, Јасеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је то одред?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: То је био у резервном саставу, као формиран резервни састав Југославије тад, то је био и Војска Југославије тада је имала своје те одреде у резервном саставу, те су формације поставите како се зову већ, одред «Окресаница» тај је имао тад. Да ли је било гдје другдје у Орашју, у Шапцу или било неки други назив, ја то не знам, значи знам да је за «Окресаница» да је то тај дио регије који обухвата Драгоњу, да ли Јасеницу, Потпеч, Тињу, Смолућ и звао се «Окресаница», сад у том војноме ја нисам експеримент, сад друга територија и други дио носила име, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците када се колона формирала, у кругу касарне, да ли сте ви добили нека упутства како се понашати кад напустите касарну, дакле идете, у колони сте, да ли сте добили упутства о понашању војске?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па нама је и у самом доласку у касарну речено на првом састанку са Дубајићем којег сам ја тад први пута видио да ли сам можда у касарни још једно два пута, на његово да нема провоцирања, нема изласка и нема никако и није могло, нико није ни слутио, ја нисам знао, рекао сам у уводу да нисам вјеровао да ћу са тим људима доживјети то што сам доживио, са којима сам до јуче живио заједно. О томе нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте посебна упутства имали како са оружјем поступати, како, да ли, како уопште поступати са оружјем које сте носили.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па једноставно овде у кругу свију нас Славко Новаковић у ауто роду већ је да ли 14. значи нема пуцања и није било оружје је моје било у исправном стајало између ногу моја аутоматска пушка и мој пиштољ који ни дан данас не знам мој лични пиштољ, моје лично наоружање које сам добио у цивилном дјелу док сам био цивил, био сам спортиста, професионално бавио се, никад нисам био онај који је правио неред и мислио било коме зло. Значи своје лично

наоружање сам имао, лично цивилно свој пиштољ који је био узаме, ни њега не, и он је нестао у том, у тој колони, остала ми је само успомена на ону дозволу и ето. Значи оружје и ја и било ко ко је имао морао је држати уза се усправно у возилу у стању значи између кољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да гледате снимак? Снимак изласка из касарне?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Онај један дио мало сам видио у пола 2 кад се враћала колона, и онај дио гдје гори центар онај и право да вам кажем да ни не би волио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ваше возило, јесте видели ваше возило на том снимку?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Госпођо ја ако се будем шта сетио, ако будете га пустили, а волио би да га не пусте, јер ја сам заиста сам попио и сад лијек прије ево питајте ове које сам био, волио би јер ја од тих добијам напад таквих што сам гледао, јер ако може ја ћу погледати слободно пустите, али не би хтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо вас пресирати, ако не можете сигурно да нећемо.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Није проблем. Ви ако, и тужилаштво и бранилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вас само замолити да погледате, ми имамо овде једну мапу Тузле и ако можете да се сконцентришете и да пронађете где би отприлике био Технички преглед што сте спмињали да се у том делу запуцало, да ли ви уопште можете то да пронађете.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Де пустите да покажем, ја на слики сам видио један Технички преглед, слушајте ја ову географску карту, ја сам двојку увек имао из географије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја сам двојку увек имао из географије, једну годину сам падао пети разред, ја ово не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Радије пустите па ако га на излазу на лијевој страни, значи ја ћу га показати и рећи станите то је и пише фино Технички преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се на том снимку уопште Технички преглед.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Богами дајте пустите, ајде, па шта буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нећемо пустити. Још само ово да вас питам, да ли се ви придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Шта да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу против опт.Илије Јуришића и да ли истичете одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Сигурно да тражим то и стојим иза тога и да остале ако је у могућности, сви остали седам које ми знамо, јер ипак и ми смо удружење које већ после, које смо мало почели «Тузланска колона» и погинули и нестали, јер значи Енвер Делимустафић, Мехмед Бајрић, Жилић и остали да дођу пред лице правде, па ако нису криви нису, ако смо ми криви ми смо криви, криво је оних сто до двеста људи, тренутно списак од 95 је ту који имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам тај списак да видимо шта је то.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Имате на два мјесте гдје су подведени погинули, а они су рањени, то је само у штампању, ево ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, ово су све погинули?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ево, одавде су рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одавде су рањени. А како сте ви дошли до тога, ко је водио ту евиденцију?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У Бијељини постоји организација, Удружење бораца, погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите молим вас, дакле у Бијељини је постојала та организација која је.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бавила прикупљањем података.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесте, података Тузланске колоне, организација значи породица погинулих и несталих и тај списак постоји у МУП-у Бијељина. Према томе можете проверити било ко хоће нека провери, ја имам и овде још један.

Констатује се да је сведок оштећени предао списак погинулих и рањених са ознаком «Тузланска колона 15.05.1992.», почетак странице је означен бројем 14, 15 и 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотокопираћемо па ћемо вам доставити. Да ли имате још нешто да изјавите, видим нешто још ту имате или не?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Немам ја, заиста немам. Заиста немам, али волио би кажем само да дођу сви пред лице правде па нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Занима ме да ли има медицинску документацију у вези његових повреда и волео би ако би могао још нешто ближе да каже како је дошло до формирања тог списка, да ли се њима јављају те породице, неко од породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може то, па зато и причам вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја вичем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, па ћете ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ја ћу викати. Заменик тужиоца вас пита да мало можете да ближе објасните како на који начин је направљен тај списак, како сте дошли до тих података о погинулима, рањенима, да ли су се породице јављале и на који начин сте ви формирали тај списак?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: То је дошло до тог списка на основу комисије која је радила и на терену, који су на терену који су по тим ДНК налазима утврђени идентитети и по породицама које су утврђивале своја имена и презимена те дјеце и породице које су нестала. Значи то вам стоји и под којим имате пише предмет тај и тај под којим значи има у удружењу има значи пише под којим бројем је и који предмет у Удружењу породица погинулих и несталих, организацији породица погинулих и несталих у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу вас још питати.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Пише примера ради доказ 7299-8 и тако слично, значи да постоји писани трагови да ли је то потврда родитеља да је ДНК анализом, ја не знам шта је ДНК анализа чуо сам па, нисам кажем ја са ВКВ бравар па ко зна нека прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Мркоњић Ранка Бранка?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Мркоњића никога?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Никога ја вам кажем што сам знао знам, знам нешто људи то што знам нешто људи из Смолуће и из свог села Потпећ, а остало ја заиста нисам нигдје ходао, кажем бавио сам се мало спортом, фудбалом и тако да ја те нисам, одазвао сам се редовно позиву, пошто сам сматрао да морам и отишао сам гдје сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте познавали Тодић Јове Рада?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Момак жив, погођен, инвалид, ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је жив?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Он је жив, али ту је, стоји вам ту на списку да је, на списку да је грешком дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате, то вас је такође заменик тужиоца питао, документацију о повредама?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Само да видим, имам решење које је сад тренутно на снази, моје решење, ако требам коме доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, може. Је ли можете то да нам доставите или да фотокопирамо?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја мислим да је ово фотокопија, фотокопија да, оригинал је мени кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви, добро, приложите онда то ако је то у копији. Е хвала.

Констатује се да је сведок оштећени предао суду рјешење Републике Српске, Општинска управа Општине Бијељина, Одјељење за борачко инвалидску заштиту број 09-560-1799/05 од 12.12.2005. године, у фотокопији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате Тодић Раде где живи?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодић Раде да ли знате где он живи?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тодић Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радо?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку ближу адресу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да ли је село Трњаци или Међаши не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тај списак сам добио од члана удружења организације Миодрага Вујановића, коме је брат исто у Тузли убијен, нестао и можете се обратити њему и има ту је његова фотографија, значи и његов брат Цвијетин коме су само нашли, замјенили, да ли је један дио тијела, а остало не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите браниоци да ли имате питања?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Само да сада вратим, онда ћу да наставим у вези овога списка, сада је објаснио од кога је добио, моје је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Протићу је ли можете мало гласније?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је списак који је добио од лица чији је брат настрадао у тузланској колони, да ли је то списак неког удружења Срба оштећених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то је њихова организација у Бијељини.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Како се зове организација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове та организација?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Удружење породица погинулих и несталих.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Тај списак постоји у СУП-у, у МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' постоји тај списак у МУП-у Бијељина?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тако ми је тај господин који је у тој организацији то званични документ који стоји. Извините, ко је ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је бранилац оптуженог адв. Стеван Протић.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Тако да знам, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, рекла сам, рекла сам браниоци, а мислила сам да сте чули. Добро, изволите?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је то удружење има списак, тај списак удружења, списак се налази у МУП-у, у СУП-у у Бијељину, моје питање је зашто се њему даје списак, овоме сведоку оштећеном да он то донесе овоме суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да они сви имају те спискове. Је л' сви имате те спискове?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим вас госпођо, ја овакву констатацију не бих прихватио, то је организација која је легална и ради, значи није владина организација и има право свако да се организује да би нашао и пронашао своја тела, а одакле мени, значи није ми сигурно дао МУП, а неко ко је то урадио добио је до тих података, доставио МУП-у и МУП истражује и даље. То је само дио господине браниоче, то је само дио, значи 95 али питаћете можда још и за 90 касније, па за годину, за две, за пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Хвала. Моје питање у вези дела његовог исказа где сведок говори црвени кадет је гранични део знак за колону коју може да се пропусти и иза тога напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је од кога је добио информацију и када да је кадет у колони или црвено путничко возило у колони тај оријентир?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Чуо сам питање. Вјероватно нисам добио у касарни, али смо то возило и ја примјетио црвеног кадета у касарни и нисам знао да ли је он сигнал за тај други дио колоне или онај што је прошао да се пусти а овај други да се уради шта се урадило, али после годину, две, три, нећу сад кад се мало опоравио се, све те приче па те годишњице и све те се долазило полако до те истине ко је шта био и ко је где био. Према томе, ово није '96. после завршетка рата, ово 2009. па значи тек испливају сад на површину где, ко шта је био и шта је радио. Значи, информација је да је црвени кадет био сигнал за онај први део да се не дира по нама који нажалост сусрећемо се сваког 15. маја па и ових дана који живимо у Бијељини да мало се сјетимо тих дана. То је то.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Данас након предочавања исказа у истрази где је рекао прво се чују појединачни пуцњи па онда, након што сте му ви предочили, сведок је рекао да је то тачно да је било прво појединачне пуцњаве. Моје питање је да ли је могао да идентификује одакле се чују и одакле иду ти појединачни пуцњи пре те опште пуцњаве коју је касније оквалификовао као страشان напад и страшну пуцњаву.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да процените одакле долазе ти појединачни пуцњеви, дакле пре него што је са свих страна запуцало?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У касарни док смо били, значи са Козловца док смо били и са друге стране где је болница Градина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад је колона кренула из касарне па сте рекли код истражног судије сте децидирано рекли.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Слушајте, проценити у затвореном возилу у камиону с којег правца долази не знам да ли може ко оценити ако чује, а с које каже, ти сад у камиону је ради возило и у покрету да ти чујеш из којег правца мислим да питање није коректно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је одговор на питање. То је одговор на питање.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Предочите ви овом господину да се он не налази у својству делиоца правде или учитеља како ћу ја да се понашам, него у својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Протићу, нисмо схватили да је то неко неумесно питање.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Нема право да квалификује моје питање да ли је то коректно или није коректно, нек он то ради код своје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Протићу наставите даље.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје следеће питање је да ли он зна да ли може или на основу чега може да одреди да ли су ти појединачни пуцњи пре те страшне пуцњаве како је он то квалификовао долазили из колоне или ка колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да одреди, рекао је да не може. Не може да одреди одакле долазе појединачни пуцњи и објаснио је зашто.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје следеће питање је. Сведок је данас поменуо да је суд надлежни Босне и Херцеговине покренуо поступак против Фаруха Прцића. Моје питање је за његово учешће у нападу 15. маја, моје питање је да ли зна због чега шта је улога Фаруха Прцића по том оптужном акту или не знам у том кривичном поступку који се води пред органом Босне и Херцеговине?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Врло радо ћу одговорити уваженом господину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Одговорите само на питање, немојте се тако опходити према браниоцу.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Морам рећи да сам ја ипак савршено културан и понашам се онако како ћу се понашати моја ствар. Друга ствар, знам ја, ја сам дао информацију први за «БН» да је оптужница подигнута у тужилаштву БиХ против Фаруха Прцића за протеривање српскога и нељудског понашања заробљених и затворених у затвору. Међутим, сматрам и биће, ја то тврдим зато што знамо у нашим тим, свим тим у Бијељини значи разговорима да ће се оптужница проширити и мора се проширити, њој мора бити проширено не само на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако опширно, само на питање одговорите.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Значи, знам против чега је подигнута и знам шта је хтео да ме пита.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја сам питао шта је он то урадио, добро одговорио је. Моје следеће питање, односно пре питања ја морам да кажем да ја нисам разумео одговор сведока на ваше питање да ли се придружује кривичном гоњењу против Илије Јуришића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је већ ваш уобичајен коментар и уобичајено питање.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја нисам чуо његов одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Рећићу ја све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, јер да није одговорио ја бих му објаснила шта то значи придружити се кривичном гоњењу. Пита вас

бранилац, није разумео, да ли сте ви то разумели шта значи то придружити се кривичном гоњењу, је л' тако?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Нисам чуо одговор његов.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја сам рекао да се придружујем и да тражим да истина дође и сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви који су одговорни.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Е сад, будући да је одговор сведока да се придружује кривичном гоњењу против Илије Јуришића моје је питање да ли овај сведок зна шта је то конкретно 15. маја 1992. године урадио недозвољено Илија Јуришић због чега он тражи његов кривични прогон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми тек треба да утврдимо шта је урадио опт. Илија Јуришић. Молим вас, какво је то питање? Он је рекао сви који су одговорни треба да одговарају и да се придружује.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја уопште не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно каже за све који се утврди одговорност.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Зашто суд коментарише моје питање. Одбијте га, али ја вама кажем тачно је суд треба да утврди да ли је Илија Јуришић, али на основу некаквих доказа једно од доказних средстава које ми треба да утврдимо да ли је неко нешто урадио или није урадио и исказ овог сведока. Пошто је он једно од доказних средстава на основу кога суд треба да заузме став па то је нешто што мислим да није време и место да ја овде кажем, ја њега питам, пошто је он доказно средство за овај суд, ја њега питам да ли он зна нешто конкретно шта је Илија Јуришић урадио, скривио 15. маја 1992. године? То је моје питање.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Само ме питајте, све ћу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате шта је опт. Илија Јуришић тог 15. маја урадио?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Та његова ријеч да се узврати ватром на ватру и ти 95 утврђених, значи утврђени, погинули и да ли су нађени још 95 и њихово дело то да се узврати ватром. Ако су то његове реч, али јесу његове речи, је л' то Илија Јуришић изјавио и рекао, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да је пренео наредбу, није спорно, он је пренео наредбу на ватру ватром.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да се на нас узврати ватром? Како је он дошао до сазнања да људи пуцају у колону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, на терену су постојале резервне ратне станице, он је добио обавештење, то је одбрана оптуженог, да је добио обавештење са тих ратних станица.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Јесу које су нас уништили без иједног испаљеног метка, јесу који су нас без иједног испаљеног метка. Ако имате ту касету па има види се да ли ико пуца из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања? Изволите?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли сведок зна да је Илија Јуришић рекао на ватру ватру?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Шта?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Он је казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја сам му предочила одбрану, ја сам одбрану предочила.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је, ви сте му предочили одбрану, он сада на основу ваше информације говори свој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пре него што сам вам ја предочила која је одбрана оптуженог Илије Јуришића знали да је он пренео наредбу на ватру одговорите ватром?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па госпођо драга, није прошло два дана 17 година па то је се знало после шесте године, касете су стизале на време рата у Њемачку од Муслимана који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте ме разумели. Кад сте ви чули и да ли сте уопште чули до момента до кад вам ја нисам.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Одмах да вам кажем за ту тузланску колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, немојте углас са мном.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Илија Јуришић, значи да ли сам чуо прије него данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, пре него што сам вам ја предочила?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па чуо сам у по Бијељини, у Бијељини да је његово било ватру на ватру, од новинара, од коментара, од свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је чуо.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: И шта је ту спорно молим вас. Молим вас је ли спорно кад репортер каже дајте сад хладна пива, је л' би то било наређење Илије Јуришића или Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да се мало расхлади са мојом крви.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Хвала вам, то је одговор на наше питање. Овај сведок и сви у Босни, односно у Бијељини знају да је Илија Јуришић рекао на ватру ватром, али у оптужници то није, у оптужници је једна друга наредба нека то сведок каже тужбом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бранилац има своја овлашћења, а ја протестујем на оваква реаговања и мислим да одбрана треба да се упозори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужница је стала на правну снагу, претрес тече, о оптужници и о одбрани веће води довољно рачуна тако да нема потребе да ви скрећете пажњу колега. Шта пише у оптужници верујем да се до сада више пута прочитало.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисам схватио добро или сведок није то помињао ни у истрази ни данас, где је живео пре рата?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Где сам живео? Село Потпећ, општина Сребреник.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то спада исто под, како бих рекао, зону Озрен?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то припада зони Озрен?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Мислите територијално?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Територијално?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: То Мајевици припада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мајевици? Да ли вам је познато где се налази село Петрова?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Петрова?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па пролазио сам кроз Петрово, али знам да је дио Озрена.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Зар то није близу вашег села?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не, није.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли случајно знате из касарне тих дана лице по имену Пејић Јован?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Рекао сам једном господине што знам лица то су са мога Потпећа и један дио нешто Смолуће, остало не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија ја вас молим онда да ја постављам питања вама, односно према суду, јер не желим да на овај начин комуницирам са сведоком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим никакав да је лош начин на који комуницира сведок, треба мало ипак и да водите рачуна да је ипак он и узнемирен и све, ја бих реаговала да је на неки другачији начин реаговао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато када је формирана Савезна Република Југославија?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Рекао сам да из географије слабо стојим, двојка и пао сам годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите не знам, знам.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па не знам, рекао сам прије, ако је пратио суђење треба да зна да сам рекао, географија ми је слаба тачка, историја и све.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 01. или 02. маја када је мобилисан где се налазио када је добио позив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у Тузли.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: А где ћу бити друго?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када је добио позив где се налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте добили позив, где сте се налазили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Кући.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је, с обзиром да је у истрази помињао некакве активности пре тога, у склопу какве организације, којој јединици је поступао пре тог 01. маја 1992?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Никакве ја нисам био, нигде нисам приступао, јединица није била, не знам ко је био и да ли је било каквих јединица војних, паравојних, ја сам вам рекао да сам спортиста човек био, нисам био нигде, одазвао сам се поштено позиву.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведок некад припадао јединици која се зове «Окресаница» или одред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте припадрили јединици «Окресаница»?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не знам, да није после свега кад се то издешавало да није списак па и нас који смо територијално везани за тај одред ставио на те спискове. Ја не знам да јесам или нисам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за питање браниоца за ваше активности пре 01. маја, ви сте код истражног судије овако рекли: «Ја сам отишао у касарну 01.05. а пре тога смо радили на дислокацији војно-осматрачког дела на Мајевици, то је био један репетитор». У ком својству?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ако тако мисли то да. То је била дислокација, то је то, ја не знам да ли су то војне активности или шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја сам био у цивилној униформи, ја сам отишао да помогнем оним што је било, да ли 10, 20 људи, да се дислоцира то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се већ тад јавили као резервиста?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' јесте или нисте?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Као резервиста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, по ком позиву сте ви отишли, по чијем позиву да радите ту дислокацију?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да вам кажем, ја заиста време не знам, да ли је позив био, да ли није, знам да смо отишли горе да је тражена помоћ од грађана да се то дислоцира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас само надовезујем на питање.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Значи, да ли је тражено од грађана онде где смо ту били мјештани, комшије да им помогнемо војсци која је била горе на томе релеју, да сам, то не знам, ако има где да сам дао какву изјаву стојим иза изјаве, мене памћење колико служи толико сам вам и рекао.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Новаковић Славко да ли је он у било ком односу претпостављеног према овом сведоку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Новаковић Славко вама био претпостављени?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У време кад смо отишли у касарну био је за безбедност, а да ли је претпостављени ја не знам да ли је претпостављени или није, ја знам да сам војник резервиста био и да сам радио оно што сам радио, а то ћете питати њега.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је говорио о својој улози у касарни, а то је на одржавању техничко-материјалних средстава. У којој улози обилази касарну са спољне и унутрашње стране?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: У којој улози? Па у улози војника резервисте ако вам је то пуно, мало та улога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У улози војника резервисте?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Војник и резервиста је општи појам. Мене занима у којој улози тог тренутка кад обилази касарну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вама неко даје наредбу да обиђете касарну или како? Како сте ви ишли да обилазите касарну?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Спроводио активност у обиласку хангара где су возила била, транспортери. Једноставно обилазили то да гледамо. Никакве активности ја нисам радио.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Поред болнице Градина, односно испод болнице Градина да ли постоји било какав магацин или друга врста складиштења материјално-техничких средстава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Испод болнице Градина?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Испод болнице Градина је касарна а у кругу касарне, шта се налазило – налазило се зграде за становање, мензе. Материјално-техничка средства су била од дела Градине где су били ти хангари, возила и то, ако то мислите, а испод саме Градине је била моја стамбена зграда где сам ја као војник резервиста спавао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где се налази место где сведок у истрази говори да је пронашао ров са тројицом НН лица наоружаних?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: С десне стране семафора на самом раскрпшу, значи биле су вреће и да ли још шта је било са 17 година нешто је било, немам појма, да ли је било друже, господине, како хоћеш, ја сам то видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На страници 2 записника из истраге, то је 712 страница у овом електронској форми, каже овако: «Ја сам 14. навече обилазио око једно пола 11, један део касарне више болнице Градина, где сам приметио тачно више болнице Градина на брду укопано једно место, један ров где су стајала три момка испод тог рова са нису имали оригинални војни комплет него у шареном, то је већ припремање». Где се налази тај ров и у којој улози он обилази касарну и које је радње предузео када је то приметио?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Стојим иза те изјаве, то је тако и било. Ако ја нисам овог момента данас споменуо, значи сто то у изјави, нормално да се не сећам свих ствари, а у којој се каже он је резервиста који сам могао да одам и у слободно време, за своју заштиту сам се бринуо и то како господине, јер значи од 10-ог, од 15-ог маја је се добро морало размислити о глави како ће изаћи из оне касарне.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја заиста покушавам да останем на неком професионалном нивоу. У пола 11 у касарни нема слободног времена, војник мора имати улогу којом обавља некакву радњу. Улога се одређује дневном заповешћу претпостављеног старешине. Дакле, ја још једанпут ако суд дозвољава, постављам питање у којој улози он обилази касарну ту вече 14. маја 1992. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у својству резервисте, то је одговор.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Војни резервиста није дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његов одговор.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Могу ли ријеч добити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Мислим да овако више не желим да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја сам одговорио на једно питање, а он мени да извлачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више молим вас, само одговорите кад вам дам реч.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато ко је био председник Општине Тузла 15. маја 1992. године?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Да ли се звао начелник или председник, овај Селим Бешлагих, ја мислим да је Селим Бешлагих.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је познато коју дужност и да ли је неку дужност 15. маја 1992. године обављао Илија Јуришић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, из тог времена да ли сте знали коју?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Рекао сам господина нисам познавао Илију Јуришића, али га је познавао мој отац од прије пошто је он из Драгуње родом, чини ми се из Драгуње, а то је село близу нас, он зна где је та Драгуња и зна мене отац ту фамилију. Улога њих свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, само на питање.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја не могу знати његову улогу само ако је ријеч била ватром на ватру, значи у том је дјелу његова одговорност, побијана су.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је познато ко је био начелник Станице јавне безбедности у Тузли 15. маја 1992. године?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли ви имате можда неко питање? Изволите? Оптужени Илија Јуришић.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Господин Славко је рекао да не зна о мојим активностима ништа везано за кривични предмет, чуо је из средстава јавног информисања. Што се тиче мене као окривљеног и Славка као сведока не могу му постављати питање зато што сам одмах у старту изгубио поверење јер каже да је рођен у Потпећу, а у истрази је изјавио да је рођен у Тузли. Када је Потпећ био у саставу Тузле? Никада. Толико, немам више питања.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Нисам ја разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте рођени у Тузли?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Сигурно 23.11. у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад нисам вас разумела ко је у Потпећи?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја живим у Потпећи, настањен, живим у Потпећи, а рођен у Тузли пето дете, па је техника узнапредовала па матер се четири пута кући порађала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Па не, рат је, немам. Има ли неко још шта питат ту сам на услузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Бијељине. Који су ваши трошкови?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Путни трошкови, дневница, што припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.000,00 динара је л' подмирује ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.000,00 динара?

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Ја не знам како ви радите, ја пристајем и на ни на шта. Ја сам добио да сам у радном односу, за дневницу немам за данас.

Сведок-оштећени тражи трошкове на име трошкова превоза.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 6.000,00 (шестхиљада) динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам господине Илићу, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ.РАДОЈИЦА ИЛИЋ: Хвала вама. Могу се удаљити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Зовите сведока Симић Данила.

Господине Симићу добар дан.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре ћу узети ваше личне податке. Реците ми ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја сам Симић Данило, син Милојка, рођен 28.03.1940. године, пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Село Крушара, општина Ћуприја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Пребивалиште Београд, ул. Десанке Максимовић 8, а пре била Ћуре Салаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете опт. Илију Јуришића?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не. Ја сам њега тражио за време борбених дејстава али нисам га могао добити и боље што га нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја ћу вас замолити да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Добро, овде имам два, један на латиници, један на ћирилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који хоћете.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати и да кажем тако ми Бога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок опоменут, упозорен, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани од стране истражног судије 23.06.2005. године. Да ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Молим, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушани сте од стране истражног судије 23.06.2005. године. Да ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Симићу, испричајте нам, пошто ето имамо информацију да сте ви радили на овом случају «Тузланске колоне», па нам испричајте која ваша улога је била, у ком својству сте то радили, испред које организације сте то радили и на који начин сте долазили до имена жртава, рањених?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ево овако, ја сам тада био у активној војној служби, био сам у Генералштабу војске Југославије, тада је била војска Југославије и поред своје редовне дужности, значи заменика начелника Правне управе обављао сам послове и председника Комисије при Генералштабу за прикупљање података и доказа о извршеним кривичним делима ратног злочина против припадника бивше ЈНА. Говорим бивше ЈНА јер после се она расформирала и онда су престале наше надлежности и једном приликом сам добио обавештење да се извлачила колона из Тузле и тада кад се колона извлачила да је један део људи настрадао, али тај извештај који је дошао у почетку тамо је приказано мањи број мртвих људи, што у то време кад су се изводила

борбена дејства некако било би ето и допуштено да настану одређени проблеми и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили то обавештење да се извлачила колона?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тешко је то говорити, знате како то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године је то било?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: То је 1992, 1993. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте добили то обавештење?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да, да и онда, пошто, тешко је сад рећи датуме и то све да се то све, јер много времена је прошло и онда смо одлучили пошто је то јединица се извлачила били су припадници ЈНА и Територијалне одбране да уведемо предмет један, ја сам одлучио да уведемо оперативну обраду у том предмету јер су нам нестали људи да видимо где су нам ти људи из те јединице пошто је дошао један део од осупиња јединице и ту смо почели оперативну обраду и у току оперативне обраде ови људи који су радили у Републици Српској и у војсци Југославије тада они су прикупили део података и информације и онда смо почели да тражимо изјаве од оштећених и сведока. Касније је формиран и Комитет за ратне злочине, где је био секретар покојни Илија Симић, није ми рођак, и ми смо радили тај предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Комитет је при?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тај Комитет је у Влајковићевој, то је државни Комитет, да у Влајковићевој 17, тамо они имају и ја сам њима тада дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Комитет више не постоји?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам, ја не знам, ја сам отишао у пензију и не знам шта је било, пре 10 година сам отишао у пензију. Шта се десило не знам. И касније ја сам њима дао те материјале, оно значи ја сам обрадио предмет на основу постојећих изјава и написао кривичну пријаву као у другим предметима – за Добровољачку улицу, за Скојевску улицу, написао кривичну пријаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 1995. године било?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам тачно кад, ја сам је написао и завео код себе у свој деловодни протокол па се може видети у заглављу штампилца печата на кривичној пријави, а други део материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се сећате против колико лица је било?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам, било је доста лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из списка 59 лица је било?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: А мртвих мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, против 59?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да, да, јер сви они који су учествовали у нападу сви су обухваћени и оне жене снајперисти које су гађале са прозора оне су обухваћене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате за те жене снајперисте?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Па из изјаве сведока, из изјаве оштећених, они су то рекли, јер ја нисам могао да њихова, ја нисам знао њихова имена ни ништа живо и све те предмет, значи један део предмета отишао према тужиоцу, други део предмета отишао у Комитет за ратне злочине. Кад сам био у Републици Српској ја сам у Бијељини део предмета њима оставио и казао сам да наставе рад у том предмету, да утврде који су још људи били у организацији напада на колоне и ту је мој рад престао у том предмету. Донео сам ја и филм тада и филм има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да вас питам. Од кога сте добили филм је л' се сећате?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај филм сада, односно та касета?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ако га ви немате, то је снимлио, то је ТВ5 мислим да је био, Тузла 5 је био, они су снимили, њихов студио је снимлио тај филм напад на колону и филм се налази сигурно у Комитету за ратне злочине који је преузео архиву Комитета за ратне злочине тамо је и филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што је овде био саслушан у својству сведока оштећеног Новаковић Славко и он је погледао овде снимак који ми имамо и од стране тужилаштва што смо добили и од стране браниоца, међутим, он каже да то не одговара, да то уопште није тај снимак који он има и који је предао вама. Он каже да је вама предао и да не може више да се дође до тог снимка?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тај снимак је у Комитету. У Комитету, код Илије, одмах је Илији дато, Илији је дато, али Илија мислим да је он, Илија је умро пре пар година, али неко је наследио, архива, комплетна архива Комитета је остала и филм је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у списима имамо и списак погинулих припадника ЈНА из војне поште 7954 Тузла у колони 15.05.1992. године у Скојевској улици Тузла, ви сви имате тај списак, то је у спису се налази, списак је саставио пуковник Данило Симић. Хоћете погледати молим вас то је у фотокопији па видите је л' то тај списак који сте ви сачинили?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Али мора бити још, ово је мало, мора бити још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До сада смо саслушавали сведоке оштећене, али, немојте причати ван микрофона ништа се није снимило. Дакле, то је ваш списак, је л' тако? Само идите код микрофона.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: То мора бити један други списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вас питам, зато што десило се и да на том списку погинулих имамо и живе.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Па добро то је утолико боље да су живи људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно да је боље, али нам реците како су се нашли на списку погинулих?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Зато што је тада неко од ових ко је писао изјаву дао да су ти мртви, да су погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погрешно сте добили?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Па да, информације погрешне, то је кривична пријава писана, истрага је требала да утврди, истражни судија је требао да утврди тачно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам показати још нешто што имамо у спису, у судском спису, ја не знам порекло како је дошло уопште до овог поднеска насловљеног као Тузла 15. мај 1992. године па стоји I-1529, 07.02.2001. године, да га назовемо као неки извештај, да ли вама нешто казује ово и шта је то и на који начин? Да ли уопште знате нешто о томе јер ту имамо сведоке који су саслушавани? Имамо доста тог материјала и не можемо вам све показати него видите да ли сте уопште информисани, јер видите неке сведоке ту су сведоци неки саслушани под шифрама, шифре су у питању, ко је дао те шифре, како је дошло ако уопште знате?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја ово нисам до сада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То погледајте па сад нам реците?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја до сад овај спис нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ће морати тужилац да се изјасни како је дошао до тога?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Нити сам имао, нити сам га прочитао. Само да видим ко је саставио тај списак. Не пише ко је саставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо траг, немамо ништа, стоји у спису. Тужиоче то ће бити ваш следећи налог.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја први пут видим овај спис, а то је вероватно можда саставио, не знам ко је то, ако је истражни судија то прибавио он је требао да наведе од кога је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам да ли вама су познате зато што сте ви. Знате зашто вас питам, ви сте саслушавали сведоке. Ви сте сведоке саслушавали и 1992. и 1995. године, је л' тако?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Јесте, јесте, ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сви ти сведоци који су овде били саслушани, разумете, стоје неке шифре, мислим то ми није јасно ко је те шифре правио?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тај извештај посебно ја нисам до сада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Добро.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Вероватно је то саставило Тужилаштво у Бијељини или је саставио Главни штаб Републике Српске, јер су и они исто били обавештени тако да ја то нисам, ја тај материјал нисам видео до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је, 1992. године, 15. маја где се овај сведок налазио?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: 15. маја 1992. године тешко да се изјашњавам о датумима, али мислим да сам.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: До маја 1992. године?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да, да, али мислим да сам се налазио у овој згради где сам био заменик тужиоца.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Дакле, у Београду?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: У Београду у овој згради, тамо на оном крилу сам био заменик тужиоца, при ССНО.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Тим боље. Моје питање је, сведок је у овој данашњој изјави рекао да је једног дана по приспећу информацијама о трагедији у Тузли донео одлуку да покрене питање утврђивања одговорности. Моје питање је, поводом те одлуке да ли је покренуто питање утврђивања одговорности старешина ЈНА за начин на који је дошао?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Мислите на Дубајића?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Не Дубајића, било ког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешина ЈНА?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Старешина ЈНА, због евентуалних пропуста у начину евакуисања колоне ЈНА критичног дана?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ништа више, то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Овако да вам кажем. Видите, што се тиче одговорности старешина који су били у јединици, конкретно команданта бригаде и команданта батаљона чета и ових других, конкретно Дубајића, потпуковника у то време, он је контактирао стално са председником Општине у Тузли из материјала, из изјава ових сведока а можда и овог кога сте данас ви саслушали, он је с њим био стално у вези и он је одлучио да изведе колону из касарне и у једном тренутку. Само да завршим, извините. Врате колону назад, зашто, због тога што нису још учврстили заседу за колону па кад су поставили ту заседу сигурно територијална одбрана и «зелене беретке» онда су казали да може да иде колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то није одговор на ово питање.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: То није, али нек се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите само на то питање.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је, сведок у својству некаквог службеног лица при војски Југославије, односно ЈНА у једном моменту доноси одлуку да утврди одговорност за масакр који ми не споримо 15. маја и моје питање је, пошто је из одговора јасно да утврђује одговорност на противној страни, дакле ма тузланској страни, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили микрофон, молим вас.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је, да ли је покренуо и поступак утврђивања одговорности о евентуалним пропустима приликом организовања колоне која се евакуише из Тузле? То је моје питање.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да. Конкретно према Дубајићу и његовим потчињеним старешинама, тада је разматрано да ли треба да се уведи поступак против њих и који су њихови пропусти и тражен је извештај из Републике Српске да се доставе подаци конкретно о томе шта је Дубајић које поступке је пропустио да учини у обезбеђењу приликом извлачења колоне из Тузле. Тај извештај док сам ја био у служби нисам га добио, јер Дубајић конкретно има пропуста, то што ви на шта пледирате.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Док је сведок радио на припреми кривичне пријаве да ли се сећа да ли је добио документацију у виду видео снимака од надлежних органа Републике Српске или јединице тужилаштва или организације тужилаштва у Бијељини?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не, него је овако било. Ја сам отишао тамо и био сам на челу те екипе која је ишла. Ми смо тражили сведоке по терену и сведоци с њима смо поразговарали, питали их о томе и они су људи написали изјаву и потписали изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, укључите микрофон, све време нек вам буде док постављате питања.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Када сам питао сведока да ли је добио неку документацију ја сам мислио да ли је добио касете или друге аудио доказе у смислу снимака ТВ емисија или јавних скупова на којима су учествовали челници тадашње тузланске општине и где су се изјашњавали о томе шта је ко радио 15. маја 1992. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добијали те снимке?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не. Овако, једино касета што је добијено, значи видео и аудио материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили ту касету?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја се не сећам од кога сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим да ли сте добили званично од некога или сте добили од сведока?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Од сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говоримо о касети?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не од јединице, од јединице ништа, то су ново-формиране већ биле јединице – прва, друга и трећа бригада су биле мајевичке, оне су ново-формиране које су настале од тузланске јединице и оне нису знале ништа јер су нове старешине које су дошле са читавог простора ЈНА.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Будући да је сведок аутор и учесник у писању кривичне пријаве, да ли се сећа у припреми материјала за писање те кривичне пријаве којом наредбом, којим текстом наредбе за тај наводни напад, односно наредбом за напад на тузланску колону је оперисао, како је гласила наредба која је била?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам о којој наредби је реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кривичну пријаву написали?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Није ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Протићу, стално искључујете микрофон, микрофон мора све време да вам буде укључен.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Гледајте овако, за напад на колону, наравно ми смо трагали и ја сам покушао конкретно пошто је са мном био добар колега Ахмет Хоџић који је живео у Тузли тад у то време, после је отишао за саветника мислим Алије Изетбеговића, чак смо били и колеге, заједно смо некад и становали и спавали у истој соби, да ми посредује податке. Међутим, тада је он отишао већ у Сарајево са породицом одселио, кад сам ја дошао једну ноћ, ушао у Тузлу, Тузла је тад била на страни Зелених беретки и Хоџић није био у стану и ја сам се вратио на територију Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте опет одговорили на питање. Да вам кажем, ви не одговарате на питање, ви причате ван питања. Молим вас, када сте

формулисали, пошто сте ви писали кривичну пријаву, у тој кривичној пријави, мада то имамо у спису, али ајде одговорите, како сте ту у тој кривичној пријави формулисали да је била наредба да се нападне војска? СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не сећам се ја сада, то је много година прошло.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Сведок је своје излагање, али на ваше питање, да ли познаје Илију Јуришића, рекао да га не познаје, да га је тражио и добро је што га није нашао, да то само објасни? Нисам разумео тај део његовог исказа.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Нисте разумели? Па ја сам тражио оне организаторе конкретно који су организовали, да дођем до ближих података до тих људи да бих могао да пошаљем конкретно човека, референта који ради на том предмету да узме изјаву од њих шта они кажу о том нападу, јер је лакше да се одлучи. Зашто сам ишао на Хоџић Ахмета? Лакше је одлучити кад се чује и друга страна, а не кад имамо само једну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто баш до Илије Јуришића? Одговорите нам на питање како баш Илију Јуришића и добро што га нисмо нашли?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Па не, ја сам тражио све па и сви који су у то умешани. Ја не кажем само њега и друге исто да дођемо до тих људи. Тражио сам и ко је булдожером радио на депонији смећа, тражио сам и друге и нормално сам тражио да дођем до ближих података о њима али кад нисам дошао нисам.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Следеће питање, ако се добро сећам, кривична пријава чији је сведок потписник је у себи садржала 59 лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, 59.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: И ако се добро сећам Илија Јуришић се налазио на 48. месту. Моје питање је, по којим критеријумима и на основу којих доказа је прављена ранг листа од 1-ог до 59-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште био неки критеријум или да ли је постојала ранг листа пријављених?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Према тадашњем стању доказа, према тадашњем стању доказа и уделу појединих људи у нападу на колону направљен је тај списак. Значи, према тадашњим доказима. Ја не знам какво је сад стање доказа у предмету – шта је урадио истражни судија, шта је урадио тужилац – ја не знам, али оно чиме сам ја тада располагао тако је написана кривична пријава, према тадашњем стању доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Јер да вам кажем, према тадашњем стању доказа, да идемо мало даље, Илија Јуришић се баш толико није ни видео.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја ћу се вратити на прву реченицу коју је овај сведок, кога стицајем околности познајем, па ћу се вратити на прву реченицу коју је уласком у ову судницу рекао. На ваше питање да ли познаје Илију Јуришића, децидно је изјавио, то можемо погледати касније у транскрипту, каже: «Тражио сам га за време борбених дејстава и боље да га нисам нашао».

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Одговорио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што боље да га нисте нашли и мени сад то није јасно, што боље да га нисте нашли?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја сам то одговорио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисте.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Зато ако би га нашли онда би било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Зато што су тада људи били у јединицама доста нервозни, доста револтирани, изгинули су им другови и како доводити човека у јединицу, ја га морам довести у прву, или у другу или у трећу бригаду овамо, неко ће га ко зна шта направити, јер су и команданте, знате да су у јединицама и команданте затварали. Ви нисте били на ратишту Дозет, извини колега.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да се суздржим коментара?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 1992. или 1993. године, тако је на ваш упит сведок изјавио да је добио обавештење о дешавању у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На којој дужности се тад налазио?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тешко је рећи то на којој сам дужности тад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тешко, не могу сад.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: До кад је сведок био заменик војног тужиоца?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам, тешко је рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се 1999. године пензионисали, је л' тако?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је био заменик војног тужиоца кад је добио обавештење шта се у Тузли десило?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тешко је сад то рећи да ли сам био или сам тад већ прешао у Генералштаб, тешко је рећи, датума тешко је рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не може да се сети.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо сведоку да предочимо спис на страници 649, пардон 646, барем у овој електронској форми, носи наслов «Преглед паравојног организовања у зони одговорности 17. корпуса»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да, ово су саставили оперативци на терену једну од ових три бригада које су биле на терену, прва, друга и трећа мајевичка. Овај материјал је предат, мислим кад смо ми били тамо тај материјал сам ја тада добио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је тад када је овај сведок радио са том комисијом на терену, му било присутно и ово што је наведено у овом прегледу?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не, то нисмо истраживали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште имали тад у том свом досијеу и овај преглед паравојног организовања?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тај преглед паравојног организовања смо добили на крају када смо одлазили и ја сам га тада сакупио од официра безбедности пошто је он имао те материјале и ја сам сакупио све што ће ми користити у предмету у каснијем поступку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисам мислио да вратим одмах, имам још једно питање везано за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете погледати у рубрици, на редном броју 18 шта је наведено па да нам то објасните?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја, пошто ово нисам саставио, ја не знам шта да вам ту објасним, јер по овом нисам ништа радио, јер то тад у то време за мене није било интересантно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није вам било интересантно да постоји 45 лица по, барем овом списку који је очигледно сачињавао неки орган безбедности, да у Тузли постоји СДС четничке јединице?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја уопште на то нисам обраћао пажњу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисте обраћали пажњу?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо предочити сведоку.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: И нормално је то да се организују и једни и други. Ако се ови организују организоваће се и ови други, то је тако, то ви знате.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја знам пуно тога. Можемо ли сведоку предочити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас позовемо као сведока?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не о конкретном случају осим што знам као и сви официри тадашњи ЈНА који су добили информацију још 15. маја шта се десило као и колега који је тад био заменик војног тужиоца? Накнадна памет је увек најбоља. Дакле, на страници 172 информација о начину извлачења колоне из касарне «Хусинска буна» у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите како све знамо шта ћете ви да питате, све је припремљено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Довољно се знамо како ко ради. На страници 2 ове информације, пасус трећи?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: На страници?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 2 информације, трећи пасус ако суд дозволи да сведок прочита ово што стоји, то су његове речи?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: И шта треба? Питање реците. Ја ово нисам видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То сте ви сачинили.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да видим, али не знам овог Пејић Јована из Озрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли може да прочита овај део сведок па да после нам објасни на основу којих података, јер мислим да је врло битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да ја видим шта конкретно ви хоћете да прочита сведок. Шта, у ком делу? Предочите који део хоћете, нећемо ваљда да читамо све ово.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Трећи пасус, на страници 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Интересантно је напоменути да је Пејић Јован, војник из Петрова са Озрена као возач праге одмах исту напунио и отворио ватру по нападачу, посекао три уличне бандере са светилкама и тако омогућио да се велики број војника извуче са возила и спасе смрти, а затим је уништио непријатеља у три стана одакле су гађали колону и исте запалио. Када му је нестала муниција искочио је из возила, али га је успут ранио Турчин, резервни старешина па је пао на улицу. У помоћ су му пришли припадници четничког покрета «Манда»

и извукли га у један подрум и нестали. Сада је борац на Озрену. Питање које је?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питање је подаци из овог пасуса откуд потичу јер је Пејић Јован лице које је оштећено у овом кривичном предмету?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Јесте и то је он изјавио и његову изјаву може да се прочита и види из његове изјаве.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли из овог дела можемо да закључимо где се овај догађај десио?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не, ја нисам ишао на.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, где у којој земљи, у ком граду, у ком делу света?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: У Тузли.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У Тузли?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад му је нестала муниција искочио је из возила, ово сте ви потписали?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али га је успут ранио Турчин.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је то?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Добро, тако је он рекао, тако је сведок рекао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па ово није препричавање, ово је извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештај на основу његовог сведочења.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није препричавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем питање.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко су припадници четничког покрета «Манда» и још један?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Немам појма.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато шта се уопште с тим Пејић Јованом десило?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Немам појма. Изјава има његова, ништа друго. Откуд ја знам после толико година.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате сазнања да је било тамо неких турских јединица?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не знам. Он је то рекао и оно што је он рекао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можемо да погледамо, односно да предочимо сведоку, каже списак ратних злочинаца, страница 204, барем електронске форме, писано руком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руком написано? Изволите предочите ви?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Управо зато бих хтео да погледамо тај део који има у спису јер овде је поприлично нечитко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направићемо паузу да бисмо то пронашли. Списак ратних злочинаца, ручно које је написано?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, ручно написано да видимо да ли је то од овог сведока списак и да видимо шта има на њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо у овом моменту, направићемо паузу. Које питање?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Онда да погледате још једанпут има организатори напада исто такав списак на страници 218 да нам објасни човек то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, он је сведочио на основу сазнања саслушањем сведока и ништа нећемо добити, је л' тако?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ја нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све сте то, колико сам ја вас разумела, исправите ме ако грешим, да све ово што сте сачинили и ови извештаји и све да је то било сачињено на основу изјава сведока. Да ли сам вас тако разумела?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тачно тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је правник, официр, све што стави на папир мора постојати позадина, односно основ на основу чега је нешто ставио на папир. Мене интересује на основу чега, на основу којих изјава је дошао до закључка да су ова лица која овде стоје ратни злочинци као и оних на 218 да су организатори напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до тих информација?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Конкретно – Пера, Мика, Жика?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: На основу изјаве сведока из колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам вас и разумела.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, ви молим вас да одлучите о мом предлогу да се предочи и да да објашњење конкретно о тим списковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја предлажем да одлучите, забраните ми одговор и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да предочимо можемо, у реду предочићемо, али он нам каже, ништа ново нећете добити ако вам каже да све то што је записао и што је поднето у форми извештаја да је све то на основу саслушања и изјаве сведока. Разумете? Ништа ново нећемо добити ако предочимо. Он каже да сам се ја потписао то је моје, то сам ја сачинио.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Откуд би ја знао за маузера да није рекао на пример сведок за маузера, откуд бих знао за ово или за неке друге ствари, откуд бих знао за Илију, никад човека нисам видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, док му се то не покаже и док нам не објасни ја не могу да му поставим следеће питање које је много битније од свега овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 30 минута.

Настављено у 12,15 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо ту, је л' тако? Нисмо ни морали да правимо паузу, био ми је списак овде али ја нисам приметила. Ја ћу вам предочити ово на тражење браниоца адвоката Дозета, погледајте овај списак «ратни злочинци», па ће вам бранилац поставити питање.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ово је био радни материјал, ја не знам, он није био приложен уз предмет али неко га је дао. Он није био приложен, он је био радни материјал који сам ја писао, ово је мој рукопис, ја сам писао, ово сам ја писао али за своје интерне потребе где да усмерим обраду података.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на том списку има Илије Јуришића?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Треба да прочитам, да видим. Тешко је то казати овако, да видим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На списку ратних злочинаца, то ме интересује?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Добро, добро, гледам ја и ове друге материјале да није негде, гледам, не брине. Не, нема, на овом списку га нема на 64/9, ту не, јер тада на основу тих свих доказа није било за такву једну.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад је сачињен тај списак?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: То је тешко рећи, то је тешко рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године је било отприлике?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тешко, па тад кад смо обрађивали предмет, кад је обрађиван предмет тад је састављен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли пре подношења кривичне пријаве или после?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Сигурно је било пре подношења кривичне пријаве, пре, сигурно пре, то је све радни материјал али то је неко извукао тамо из ормана где је било тих материјала и онда је све то фотокопирао и доставио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да му се предочи ово са 218 странице «организатори напада»?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Који број?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Организатори напада?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Који број предмета? Шта вас ту интересује?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је и то ваш рукопис?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи шта је то, на шта се односи тај документ?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: То је материјал који сам ја покупио у једној од бригада на Мајевици кад сам био код неког официра безбедности, то је материјал који је обрадио официр безбедности неки, али не знам из које бригаде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли има тај официр безбедности име и презиме?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Има сигурно, али ја не знам, ја нисам њега ни саслушавао нити шта, ја сам то узео и покупио све што је било у вези са колоном.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи сад на основу тог материјала и на основу којег конкретно доказа, које изјаве, које белешке сте ставили на кривичну пријаву Илију Јуришића?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Овако да вам кажем. Тешко је то сада после тих толиких година и времена казати на основу чијег исказа је постављено на кривичну пријаву Илија Јуришић, али на основу доказа и изјава сведока који су ту били, на основу осталих доказа који су у предмету.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мене интересује да ли знате конкретан доказ?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знате?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ма не, није то један предмет, после још толико година.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У овом извештају, односно информација о начину извлачења колоне коју смо малопре изнели, на страници 3 је каже закључак, да ли је и тај закључак део изјава или је закључак текст који сте ви писали, закључак и предлог мера?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Закључак обично пише аутор на крају текста на основу свих доказа који су изведени и оног извештаја и пише се закључак и предлог мера.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, закључујем да је закључак ваш текст? У закључку стоји резервни поручник Новаковић Славко, који је велики број материјалних средстава извукао на српску територију остао уз војнике до задњег дана када је наредио да се од Турака отму 4 транспортера и ставе у колону?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко су Турци?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Појма немам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па то је ваш текст?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сматрате то под Турцима, то?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: То су термини којима су оперисале јединице у Републици Српској са супротне стране за «зелене беретке» и друге јединице, муџахедине и оне друге који су били тамо и то су термини који су употребљавале старешине у Републици Српској.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта за сведока као правника представља докуменат који он назива информација о начину извлачења колоне која у себи садржава део који се зове закључак и део који се назива предлог мера. Да ли је то писмо брату у туђину или је то неки званичан службени документ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је била намењена та информација?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Та информација, ја сам то написао свом начелнику и начелнику сам предао о ономе што је урађено у том предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, та информација после свих предузетих радњи, после свих добијених обавести, после свих саслушања сведока настала информација?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које сте ви предали ту информацију?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Тешко је то сада рећи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па ко вам је био начелник?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ристић Светислав.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Светислав Ристић? И да ли вас је др Ристић некад питао ко су Турци, ко су усташе?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не, не, то је она ишла, Ристић је био у току, она је ишла на Матовића, генерала Матовића.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имао бих много питања али би прелазило ниво овог поступка и захваљујем немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли имате ви опт.Јуришићу?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Поштовано судско веће, уважена председнице судског већа. Ја нисам имао намеру данас овом сведоку постављати питања, али прва реченица из његовог данашњег исказа ме је повукла да нешто кажем, ако дозволите да нешто кажем. Сваки човек мора бити господар својих мисли и поступака. Недопустива је мржња према другом и другачијем, изравнавање рачуна са противником више шкоди вама и вашем угледу него окривљеном. Ако не уважавате противника, оно бар цените себе и своје достојанство. Ово што садржи ваша кривична пријава са овим терминима Турци, као Бошњаци, усташе као Хрвати итд., јер даје ми за право да не могу вам постављати питања човеку таквог профила јер вама није стало да дијелите правду и да идете путем истине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Ово схватите као приговор на ваш исказ. Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не. Ту је у предмету све само треба. Хтео бих да кажем, треба од Комитета затражити, они су радили на том предмету и вероватно имају још података, а Тужилаштво у Бијељини, има део предмета кад сам први пут био у Републици Српској и они су људи радили нешто и требало би да доставе тај материјал још кад је било у фази истраге и можда има још нешто. Овде су адвокати они знају да је било доста и предмета накнаде штете код војног правобраниоца баш тада за бившу ЈНА за «Тузланску колону», значи онај који је преузео архиву Војног правобранилаштва тамо су још предмети и изјаве код Окружног суда у Београду. Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Само да констатујемо.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведоку показана информација о начину извлачења колоне из касарне «Хусинска буна» у Тузли, да је предочен преглед паравојног организовања у зони одговорности 17. корпуса, списак ратних злочинаца као и организатори напада, а које објашњење је евидентирано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ви долазите?

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Ту из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' тражите неке трошкове.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: Не, немам трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове? Добро. Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК ДАНИЛО СИМИЋ: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До виђења.

Ми смо за данас завршили. Овако, само бих вам термине издиктирала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а заказује за:

25. март 2009. године са почетком у 09:30 часова.

О распореду саслушања сведока бићете накнадно обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за 02. април ја ћу вам одмах рећи и овај други термин да бисте имали у плану.

02. април 2009. године, са почетком у 09:30 часова,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за који су позвани сведоци да бисмо добили у времену зато је то урађено.

За који су позвани сведоци: Милићевић Миленко, Славуљица Никола, Бајрић Назиф, Ахмединовић Рефик, Синан Алић, Пашага Механовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ови сведоци сви су позвани замолним путем још 12.02.2009. године.

Можете у сваком моменту да предложите ваше доказе, да предложите саслушање сведока, дакле, невезано за тужиоца, у сваком моменту. Тужилац ја мислим да, обзиром да ништа не предлаже за сада, да нема. Укључите микрофон, морамо да евидентирамо то све.

Дакле, ако ви имате предлоге, одбрана ако има неке предлоге, предложите, можете и непосредно, можете у писменој форми невезано за тужиоца.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ми сво време очекујемо да ће колега тужилац устати и рећи нешто. За ове 2 године ништа нисмо чули, осим да је оптужница ступила на правну снагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је оптужником колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Управо због тога питам да ли је то то, јер у сваком случају оно што ћемо ми предложити ће изискивати и, наравно ако буде прихваћено, и активности овог већа и активности Државе БиХ, односно њиховог суда, Тужилаштва за ратне злочине и суда јер људе које ћемо ми предложити, а које по закону имате право да саслушате, то су у сваком случају окривљени из овог нашег предмета из истражног предмета у овом предмету, нису окривљени него могу бити сведоци, а нама су врло значајни, тражићемо њихово саслушање видео линком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али поступак је раздвојен у односу на њих.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Према томе, они у овом предмету могу да буду сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су окривљени и у односу на њих је поступак раздвојен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Раздвојен и имамо нови предмет, они у овом предмету могу бити, овде у овој судници само сведоци и ми ћемо их, односно предлажемо их сад званично као сведоке, та четири који су живи и колико имамо сазнања да су они апсолутно вољни да буду саслушани као сведоци, али видео линком Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви дакле, предлагете Бешлагић Селима, Делибеговић Енвера, Бајрић Мехмета и Николић Будимира, колико сам схватила?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, Бењамина Фишековића, то је човек који је такође у полицијском возилу у колони као и Јасмин Имамовић, такође човек који је у колони у полицијском возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то могли и раније да предложите, мислим у сваком моменту можете да предложите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, ми у сваком моменту од почетка, од првог дана очекујемо да ћемо видети шта се дешава с овом оптужником?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, па ми поступамо по оптужници. Тужилац је рекао, он је предложио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тужилац прати шта се дешава у судници као и ми, али ни ми, ни ви не можемо да учинимо било шта док тужилац не учини оно што му закон налаже. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу само да кажем пар речи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од тужиоца се налаже оно што пише у закону, а ако бранилац Дозет сматра да тужилац треба да поступа нешто што не пише у закону, он се тако неће понашати, то могу да изјавим дакле сада и у сваком тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих искористила прилику ради неке прецизности. Овде је подигнута оптужница због кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе из чл. 148 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ СФРЈ. Тачно то је назив тог кривичног дела, али ја колико схватам, да се оптужница односи због кривичног дела употребе недозвољеног начина борбе. Да ли је то тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је описано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. То би било све.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА